

[H. C. Hansen.]

Virkeligheden betyde en Fordel for handlende og Haandværkere, fordi den skaber en Ordning, hvorved den paagældende kan blive ved sin Bedrift, og Kreditorer, hvis han vil gaa til Akkord, faa en Dividende og, hvis han ønsker at udsætte Betalingen, maaske kan faa det hele udbetalt, naar Forholdene formentlig bedres.

Den Lovgivning, vi her staar i Begreb med et vedtage, er et Led i Kriselovgivningen og et aldeles afgørende nødvendigt Led. Thi de, der nu er blevet slaaet ud, har i Virkeligheden været tvunget til at købe Ejendomme til de Priser, der forlangtes, hvis de overhovedet vilde ind som Landbrugere. I det store og hele kan det siges, at hverken deres Dygtighed eller deres Interesse for Bedriften har svigtet; det er Forholdenes Magt, som har skabt Vanskelighederne og taarnet sig op foran dem, og jeg synes, at Rigsdagen og Lovgivningsmagten har Pligt til at værne disse Folk mod Ruin og Ødelæggelse. Thi det er slemt at blive slaaet ud af sin Gerning uden egen Skyld, at miste alt, hvad man har sat ind af Kapital, og alt, hvad man har skabt ved sit Arbejde; men det er tusindfold værre at skulle begynde igen dér, hvor man voldeligt blev slaaet ud!

Fibiger: Jeg forstaar godt, at der skal mange og lange Taler til for at prøve at forklare, at det, som vi staar i Begreb med at vedtage, i Virkeligheden er til Gavn for Haandværkerne og de handlende. Jeg er bange for, at det ikke vil lykkes, hvor mange Taler man end holder, at forklare dette, og det skal nok vise sig i Praksis, at det ikke vil blive til Gavn for dem.

Jeg vil gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet om Kautionsister, at denne Lovs Bestemmelser afviger stærkt fra det, der ellers er det almindelige. Ifølge denne Lov faar Kautionisten ingen Regres; han har at betale for Skyldneren i de 3 Aar, der er Tale om, og dermed er den Sag ude af Verden. Der staar i § 8, at Kautionistens Forpligtelse til at forrente den nævnte Gæld for den Tid, for hvilken Moratoriet er gældende, berøres ikke af Moratoriet, men Kautionisten har ingen Regres til Skyldneren for de for bemeldte Tidsrum betalte Rentebeløb. (*Kyed:* Afdragene). Ja, Afdragene, men det er Renterne, vi taler om her, og det er en ganske ny Bestemmelse. Jeg mener, at med Hensyn til disse Forhold skal man have saa faa Lovbestemmelser som muligt og lade de paagældende ordne sig med hinanden, som de finder, det er rigtigt under de Forudsætninger, hvorunder

de er gaaet ind, idet de dog ikke skal kunne løbe fra deres Forpligtelser.

Kyed: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Fibiger, at Kautionisten er jo gaaet ind paa at betale, naar Debitor ikke kan, og de Debitorer, der her er Tale om, er dem, der ikke kan betale. Men vi gør det saa lempeligt for Kautionisten som muligt; Hovedstolen bliver han fritaget for at betale, og Afdragene skal han kun betale, hvis han kan, kun Renterne er han under alle Omstændigheder pligtig at betale, hvis Debitor ikke kan. Det er saa rimelige Forhold for Kautionisten som vel muligt.

Fibiger: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kyed, at det er dog noget ganske nyt, man her indfører, for hidtil har det altid været saadan, at det var en Selvfølge, at Kautionisten havde at betale; dertil har man ham jo, plejer man at sige. Men det plejer ogsaa at være saadan, at han senere kan gøre Krav paa at faa de Udlæg tilbage, han har haft, naar den anden bliver i Stand til at betale; men ved denne Lov afskærer man ham fuldstændig derfra.

Kyed: Hvis vi skulde gaa frem efter de Regler, der gælder for Kautionsister i al Almindelighed, skulde Kautionisten betale Hovedstolen fuldt ud med det samme, men netop fordi han faar de lempelige Betingelser, stiller vi de andre Krav til ham, som her er foreslaaet. Ønsker han ikke at opfylde dem, kan han betale Hovedstolen, som Forpligtelsen er, og dermed basta.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 82 Stemmer mod 18.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaet 1933—34.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4485; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3121).

Sagen sattes til Forhandling.